

KYNOLOGIN KYNÄSTÄ - Helmikuu 2026

CARNIKAVAN TALVIELMÄÄ

Muutaman väli vuoden jälkeen on taas lunta maassa ja pakkastakin. Täällä Carnikavassa on enemmän lunta kuin Kerimäellä, jossa ei juuri ole tarvinnut kumia aurata. Vaimokin on kotoa käsin voinut harrastaa mieliurheiluaan – murtomaahiihtoa.

Itse olen keskittynyt Opaskoiran Joulu -yhdistyksen lakkauttamiseen. Poikani Aleksanteri hoitaa siitä tehtävistä vaikeimmat asiat pääyhteistyökumppanin eli Osuuspankin kanssa. Pankki sanoo olevansa myös verotoimisto ja sillä varjolla se esittää ja urkkii kaiken maailman asioita. Monimutkainen hässäkkä, mutta kohta se helpottaa...

Tonttimme vieressä virtaa Gauja, joka on Latvian pisin joki. Pituutta sillä on 450 kilometriä. Sen alkulähteet ovat ehkä noin sadan kilometrin päässä Etelä-Latviassa ja kiharaisena se virtaa koillisen kautta Viron rajalle, jossa se Koivjoki -nimisenä jatkaa jonkin matkaa Latvian ja Viron rajajokena ja sieltä edelleen etelään ja lopuksi länteen päätyen melkein tonttimme rajaa pitkin Riianlahteen. Syheröisen Gaujan virtausnopeus on suuri ja sen pyörteet jopa saattavat imaista uimarin veden pinnan alle. Muutama vuosi sitten oli lähtenyt joen rannan läheisyydessä ollut asuintalo virran mukaan. Gauja-joen suisto sijaitsee noin viiden kilometrin päässä kodistamme.

Jaaha, olisi koirien iltajaloittelun aika. Kolmasti päivässä pakkaamme ne autoihin ja ajamme noin neljän kilometrin päässä olevaan kumpuilevaan metsään. Joskus jompikumpi meistä menee parin sadan metrin päässä sijaitsevalle kukkulalle ja juoksumme koiria mäkien välillä. Sitä ei tarvitse montaa kertaa tehdä, kun koirat jo väsyvät, mutta kouluttajien jalat säästyvät rasitukselta. Koirat taas nauttivat juoksemisesta, niiden jalat eivät ainakaan heti väsy.

Juha Herttuainen